

FRUMOASA GRIJĂ PĂRINTEASCĂ

Există la noi o semnificație expresivă, veche de când ne este poporul, o expresie care conține în sine înțelepciune și iubire, prevedere și dor, angajament și satisfacție plină. Expresia aceasta se cheamă grijă părintească și exprimă conștientul relației dintre părinți și copiii lor. Cine nu-i mamă și tată nu o poate cunoaște și n-o poate ști. Cine nu are grijă părintească cunoaște, în schimb, singurătatea amară, pustul și neimplinirea, necontinuuarea. Trebuie să ai copiii tăi ca să te poți bucura de sentimentele și îndatoririle la care grăia aceasta de aur, grăia părintească, îți dă dreptul.

Amănunțită, expresia rețedă un cod moral al părinților vădit și implinit prin copiii lor. Ca părinți trebuie să ai grijă să-ți crești copiii adăptori și să-i faci mari, atât de puternici nemăpomeniți ai ca părinți pentru ca alături de tine în casă, pe nesimțite să ai un om cu bratul tare, cu expresia feței cumplită și încrezătoare. Dar omul care a fost mic și copil, adolescent și tânăr trebuie să fie bun și drept, harnic și cinstit ca și noi părinții lui și atunci grăia voastră părintească a sădit în el, cu răbdare și cu zile, prin vorbe și prin pildă, aceste calități bune care ne continuă și ne aduc mândrie.

Voi, părinți, iubii tezoarele fărâșii și pădurile ei, cinstiți balada Mioriței și recitați poeziile lui Eminescu — grăia părintească trebuie să vegheze ca și copiii voștri să aibă aceleași iubiri și lată, semnul cel bun, o fetiță doar în clasa întâi cînd, recitând, la serbarea unde asistăm emoționați, „Somnoroase pășunile” ori, lată, la televizor, o altă suflare la

ureche, cîntînd „Grutele din Bărăgan”.

Voi părinți ridicați orașele fărâșii și uzinele ei, voi construiți tractoarele cu medaliile de aur și sondele cu fală în lume lăstind-le această moștenire de preț a muncii laborioase, trebuie să aveți grijă ca copiii voștri s-o ducă mai departe, vegheați deci ca să vă crească copiii în cultul frumos al muncii creatoare spre cinstirea voastră și a patriei, cinstire.

Mai aduceți-vă aminte: ați avut o iubire frumoasă, o logodnă și o nuntă ca-n povești. Trebuie să cunoașteți și copiii voștri aceste bucurii unice, deci după pilda voastră trebuie să-i îndușiți să iubască cinstit, fiii voștri trebuie să pună temelii unor familii statore, încununete prin înțelegeri bune și prin proprii lor copii, nepoții voștri iubii și continuatori. Să-i îndușiți dragostea pe care o dorea, nefericitul și în dragoste, Eminescu: „Căci te iubeam cu ochi păgini / și plini de suferință, / Ce mi-ai lăsat din bătrîni / Părinții din părinți”. Și puteți acum, în țara roșilor noi să preschimbați suferința ochilor în lumina lor de ferice. Astfel vă angajați copiii într-o ordine de optimism, în ordinea noastră firească.

Frumoasa grijă părintească păzește creșterea copiilor, înțelegerea lor ca oameni și ca cetățeni, izbînda lor de creatori de frumuseți ferice. Grijă părintească îndepărtă în toate rosturile ei adevărate și suave vă crește copiii în această armonie moștenită, preschimbându-i cu înțelesul, cum o dorim cu ardore toți părinții — în oameni mari, în oameni de omenie.

GEORGHE SUCIU

Colocviu

În bibliotecă

Lecție la rezervația din Satchinez

Elevii clasei a VIII-a de la Școala generală din Satchinez, regiunea Banat, au vizitat, sub conducerea profesorului de geografie, rezervația ornitologică din comuna, care ocupă o suprafață de 40 ha.

Terenul oferă adăpost unui mare număr de păsări, a căror existență este legată de mediul acvatic — bălți, mlaștină, stâlpi la care împrejurierea comună stă deosebit de bogată. Numărul speciilor de păsări de aici se ridică la peste 25 la sută din totalul faunei ornitologice din patria noastră.

Lecția tivită „pe viu” la rezervația din Satchinez a fost organizată cu mult interes de către elevi.

L. DUNAIECZ
profesor

„HENRIC AL IV-LEA”

de Luigi Pirandello

Teatrul C.I. Nottara

Lucian Giurchescu n-a avut încredere în Pirandello. Chiar și Henric al IV-lea, cea mai puțin demonstrativă piesă a sa, i s-a părut prea abundentă în replici și probleme de natură filozofică. Regizorul inventiv, el demonstrează mai degrabă aplicații de portretist, decât de conducător al unei drame de idei. Inițial, accentuarea vulgarității, a superficialității s-a făcut din dorința contrastului clar, dar cei doi termeni opoziți, Henric și lumea din care a fost exclus, nu s-au bucurat de o egală tratare și implinire valorică. Astfel, conturarea universului exterior creează impresia că a devenit primul țel al montajului.

Piesa sugerează, lucru subliniat și de spectacol, că viața pe care n-o trăiește Henric, marțiazat în singurătate, n-a însemnat în realitate decât un lung, nesfârșit șir de banalități. Henric suferă că i-a fost interzisă participarea la o existență în a cărei valoare nostalgică îl făcea să creadă uneori. Cercul zgometos, strident al prietenilor afirmă însă absența unei asemenea valori, intrucît viața este trăită doar în sensul ei biologic. În conturarea grupului Matildei, Friedei, al lui Belcredi realizată însă la mijloc de caracterizare proprii pentru alte categorii sociale. Vulgaritatea marchizei (Liliana Tomescu) se transformă uneori în mahalagism, pretențios medic (M. Horoveanu) venit să vindece durerea lui Henric este prea mult doar un ridicol personaj

parcursul întregului spectacol, ea exclude orice antrenare a fanteziei spectatorului, deoarece explică totul. Prin îngroșare se falsifică gândirea subtilă a dramaturgului. Merind pe aceeași linie, L. Giurchescu, prin evidența rezolvării propuse, anulează sensurile tragice ale finalului. Henric, acum sănătos, după omorarea lui Belcredi, este definitiv elminat din viață. Regizorul adoptă soluția de minimă rezistență, aceea a îmbrăcării eroului într-o cămașă de forță. Nu prezența instrumentelor de tortură produce drama, ci conștiința existenței lor. Pe Henric îl conduce acum instinctul uman de apărare, el îi impune noua retragere în jocul său. Vindecat reprezentativ de altădată devine chințitor, căci și-a pierdut credința în ea. Chipul lui Henric al IV-lea devine pentru el adevărata cămașă de forță.

Fiecare spectacol confirmă calitățile cu totul neobișnuite ale acestui mare actor care este George Constantin. El are permanent o forță ce depășește viciile unui text, slăbiciunile unei vizuiri regizorale. Ființa sa pare desclășdă din acea lume renaștină, ai cărei roluri dezițanțuiau energiile sufletului uman. Nu facile resurse mimetice îi permit atacarea întinse sale game de roluri, ci înșăși amploarea propriei personalități artistice. Pentru astfel de actori fiecare rol răspunde unei alte laturi a universului lor interior, pînă atunci neexplorată. El nu compun dect în aparență. Unitatea profesională și acordul grandios al intensității prezenței în fiecare conflict. Numărul mijloacelor tehnice ale oricărui actor este limitat și de aceea doar o astfel de structură temperamentală poate evita manierismul. George Vracu și Emil Bota sînt doi dintre interpretorii de acest gen pe scena românească din ultimii ani. Calculul aristocratic al lui Vracu, întrebările sfîșietoare ale lui Bota, permanența ale interperării lor, asigură coerența

de în el. Dacă spectacolul nebuniei este zgometos, dezchilibrat, acel al realității, dimpotrivă, emană liniște, totul se calmează. Întrebările, dilemele, se consumă interior. Zîmbetul, scîlpirea ochilor trădează speranța că sănătatea este climatul în care există șanse de salvare. Revenit dintr-un imperiu al bolii, personajul vrea să reziste prin resursele fizice recitigiate. Dar suferința se înalță și-l azvîrle din nou în negurile de altă dată. De acum încolo durerea va fi și mai profundă, căci nu mai crede în rolul său. Chinului de a nu putea trăi i se alătură acela de a se vedea jucînd.

În program găsim un citat din George Călinescu: „A face din expunerea ideilor înșăși trupul piesei... Iată nouătea cea mare a lui Pirandello”. Ea lipsește din această montare, al cărei prim merit rămîne acela al unei realizări actoricești și mai puțin al unei regizorale.

GEORGE BANU

ETERN ȘI EFEMER ÎN ALBA IULIA

(Urmare din pag. 1)

Iulia, pentru ca în primăvara următoare, trecînd în Moldova, pe Valea Trotușului, să intre în memoria colectivă ca... domna a toată Țara Românească și al Ardealului și al Țării Moldovenești!”

Firește, în aceeași logică de genuri a istoriei, înscrisuri de unitate teritorială a tuturor românilor la care a fost martora Alba Iulia i-a urmat în timp puteralele migrații de albiere socială conduse de Horia, Cloșca și Crișan. Istoria câștigă alba a memorat și consecvent evenimentul. Pe luna de sus a celții, de același an unde se vede întins pașorarea a noii țări, pe înălți ce-oana recunoscută vesnică față de binefăcătoarea explozie de mlaie și catanză a poporului împilat de iaditoa apăsătoare socială și națională.

Excurs pe cele lucruri de piatră de aburată legendă este o grabnică delare a unui iulian film istoric. Ca o încununare firească a luptelor și jertfelor pe care le-a înscris în lumina și aceluși destin. Și așa războiul se înalță în memoria egipteană și alții români, la 1 decembrie 1918 pești și intelectualii veniți din toate colțurile Transilvaniei pe „Clampul lui Horia” au proclamat solemn și-a pentru totdeauna unirea Transilvaniei cu România, act istoric definitiv și inalienabil. Parcurgi cetatea și folgi este dominat de această înălțare și-a înălțare și-a război. Și versul facit în război nu-și mai are o îngrămădire de locuri vetuste, ci înșiși istoria cu respirația sa ritmică și viguroasă, cu aerul său lare și dramatic. Și așa războiul se înalță în memoria egipteană și alții români, la 1 decembrie 1918 pești și intelectualii veniți din toate colțurile Transilvaniei pe

„Clampul lui Horia” au proclamat solemn și-a pentru totdeauna unirea Transilvaniei cu România, act istoric definitiv și inalienabil. Parcurgi cetatea și folgi este dominat de această înălțare și-a înălțare și-a război. Și versul facit în război nu-și mai are o îngrămădire de locuri vetuste, ci înșiși istoria cu respirația sa ritmică și viguroasă, cu aerul său lare și dramatic. Și așa războiul se înalță în memoria egipteană și alții români, la 1 decembrie 1918 pești și intelectualii veniți din toate colțurile Transilvaniei pe

PERFECTIONĂRI TEHNICE

CLUJ (de la corespondentul nostru)

La laboratorul de electrozi ai Uzinei „Industria stîmii” — Cîmpia Turzii, a fost construit și pus recent în funcțiune de către inginerul Ion Dobroț, un aparat numit „fotometru cu placard”. Aparatul poate determina rapid sodiul, potasiul și calciul din siliciții naturali și din soluțiile de siliciți, care intră în compoziția învelșului de pe electrozi. Determinarea se execută, în primul rînd, la materialele primare pentru a se asigura o ionizare optimă în spațiul arcului de sudură. Înainte, o analiză pentru determinarea sodiului, se efectua prin metode chimice și dura circa 2 zile, în vreme ce acum aceeași analiză se execută în numai o oră și jumătate.

Tot la această uzină a fost elaborat un dispozitiv ingineresc de prelucrare a miezurilor de filiere la mașinile de electroeroziune. Aplicarea noului procedeu asigură creșterea de 6 ori a productivității muncii la această operație.

„Căciucul” — „Quadral” și-a pregătit primele eșaloane în olivina Impotrivă Ierului
Foto: AGERPRES

Comori arheologice

În orașul Ploiești cu ocazia lucrărilor de construcție a complexului de blocuri din partea de nord-vest, au fost scoase la iveală fragmente de vase cu forme și ornamentații deosebite, fragmente de strucuroare, figurine zoomorfe și antropomorfe, diverse unelte (silexuri, măciucă de piatră) datînd din ultima perioadă a pietrei șlefuite și începuturile perioadelor metalelor, asemănîndu-se existența a trei culturi străvechi pe aceste meleaguri.

Prima cultură — Gumelnița aparține neoliticului I și datează din anii 2200—1900 î.e.n. A doua cultură Gîlna III — Schneckenberg are o mare arde de răspîndire și datează după anul 1700 înainte erei noastre. Materialul ceramic corespunzător acestei culturi se remarcă printr-o deosebită varietate de forme și motive decorative, cel mai frecvent motiv fiind: „șirul de butoni găuri”.

Cea de-a treia cultură, și ultima descoperită în aceste locuri, este cultura Tei, datînd din epoca bronzului (anii 1500 — 1300 î.e.n.).

Descoperirile relevă faptul că meșteșugurile cupruse în zona orașului Ploiești au fost locale în urmă cu 4000 de ani de către o populație băștinată ce se ocupa în special de creșterea animalelor și cultivarea plantelor.

VICTOR ADAM
tehnician

(Urmare din pag. 1)

autentice căutări, amprenta unei reale personalități artistice. Asemănătoare, comune, impersonale, frescele justifică în mare parte o situație cel puțin surprinzătoare: nimeni nu le cunoaște autorul. Nu numai vizitatorii. Dar nici personalul. Nici chiar direcțiunea (la „Grivița roșie” — argument fără ripostă posibilă: „picturile sînt vechi cît casa de cultură. Noi știmem de mai puțin vreme aici”).

Din păcate nu este numai cazul frescelor din casele de cultură amintite: este o situație generală, care privește fresce, sculpturi, tablouri. Poate acțiunea o străveche atitudine și o logică foarte corectă: casa de cultură e a tuturor, lucrările de artă din ea sînt adresate tuturor, ele ar fi un fel de folclor, deci autorul îi se cuvine anonimului.

Creдем că n-ar fi deloc inutil și pedant ca tablourile să poarte indicația numelui autorului. În raionul 30 Decembrie, Casa de cultură a tinerețului dispune de un număr însemnat de tablouri. Neînspiratul care vrea să afle autorul trebuie să pozeze însuși de detectiv: să cerceteze minuțios toate colțurile pinel, să depisteze punctele de culoare care ar reprezenta semnătura pictorului și apoi să încerce s-o descifreze. Zadarnic! Presupunem că frecventatorii acestei case de cultură au o asemenea educație plastică încît recunosc pictorul după atmosferă, culoare, tusa pe care o revelează pinza. Altfel nu ne-am putea explica nepăsarea amintită.

Există și o excepție: unul din tablouri are o indicație. Ne-am grăbit s-o citim. Scria simplu: „Țărani la masă” — ceea ce era cel puțin împiedec o mențiune fără „importanță”. Pînza aparține pictorului Schweizer-Cumpăna și nu e chiar o oarecare creionare.

La Casa de cultură a raionului 30 Decembrie am găsit o explicație (situația de aici, fiind în mare parte asemănătoare). Ne-am interesat dacă nu cumva în inventar figurează numele autorului. Ni s-a explicat că acolo tablourile sînt trecute așa: 1 „seceris”, 1 „peisaj de iarnă”, 1 „pom” etc. Dacă e așa nimeni n-are nici o vină! Trebuie restructurată educația artistică: nu mai vorbim de Grigorescu, Aman, sau Tonitza ci de care, bătații, ospețe, capete de copii etc., etc.

E adevărat că uneori, chiar menționați, autorii tot niște anonimi rămîn: la Casa de cultură din raionul 30 Decembrie aflăm de maestri ca D. Sora Bonard (n-am găsit D. Sora Bonard lui), Laurent-Gzell Lucien, A. Fangeron, ca- Dar, oricum, dacă tablourile există în inventar, nu sînt

rupte și au și rame, de ce să nu le atragem mai ales dacă avem și cule, ba chiar și gata băute!

Vezi de pildă, un tablou mare, cu ramă masivă: reprezintă un deal înalt și verde. În vîrful lui (spre colțul din stînga sus al tabloului) e un stejar bătrîn cu o umbră mare și răcoasă. Ce mai conținea autorul! (Casa de cultură a raionului 30 Decembrie). Cine a făcut un bust în gips al unei pioniere cu bucle și simbol stereotip? (Casa de cultură a tinerețului din raionul 23 August). Sau muncitorul cu soț mare, cu o anatomie a torsului foarte buclată, care ține deosebir capului cu brațele nemișchi și cu bucați dintr-un lanț la încheieturi. Într-o atitudine arhi-explozată, un spic de grîu cit o

în fața pe doi peneli (raionul 30 Decembrie): Lucian, Tonitza, Petrușca, Grigorescu, Sîratu, Petrușca, Lucian și așa mai departe. Conținutul tabloului este deosebit de cromatic, stil, preferințe tehnice.

Probabil conducerea caselor de cultură e cu conștiința imbecilă. Dar oare contribuie substanțial la cultura plastică a tinereții difuzarea reproducțiilor după mari lucrări de artă ca prospectele turistice?

Anticariat și Depozit

Sistematisarea punerii în valoare a lucrărilor de artă plastică nu pare să fi intrat în preocupările unora din casele de cultură. În raionul 30 Decembrie, la ambele case de

Soluții „ingenioase”

Uneori autorii curioșităților sînt însăși artiștii decoratori. La Casa de cultură a raionului Grivița roșie, de pildă, nu există nici o armonie între tematică, stilul și cromatică frescelor din una și aceeași încăpere (nici în hol, nici în sala de festivități). E de-a dreptul absurd: s-au pus de acord decorările a patru case de cultură și s-a ajuns la o uniformitate supărătoare; dar s-a lucrut autonom în cadrul unui și aceluși încăperii și s-a ajuns — firește — la distonanțe tot atât de supărătoare.

Pînă de surpriză este modul în care pictura murară s-a încadrat în structura arhitectonică. Ușile, de pildă, sînt un mare impediment pentru decoratori. Găsești cămă și frescă a cărei singură rațiune de a se încheia e cadrul unei uși (Casa de cultură a raionului Grivița roșie). Într-o sală de festivități de-ași din fund mușcă adine în frescă: înghit pictoare, verdeții, orice. Cînd există o armonizare cromatică dintre frescă și cadrul „proșezărilor” ușilor nu e atât de brutal. Dar de multe ori situația e alta.

Un fel de soluție au căutat decoratorii Casei din raionul 16 Februarie. O varță frescă despre felurile sportului ocupă toată peretele opus scenei, în sala de festivități. Cele două uși intră adine în pictură. Atunci decoratorii s-au gîndit, probabil, să le dea și lor o rațiune „artistică”. Cum bielele uși intrau tocmai într-o piscină au fost utilizate ad-hoc ca mergini ale piscinei; pe cadrul uneia din ele e așezat un tînr; de pe cadrul celeilalte tocmai stă să sară o sportivă, îndreptată spre sală. Tot te temi să nu cadă pe scaune. Apa aceluși piscine găzduiește generosă o ferestruță pe care scrie: „Hidrant de incendiu”. Etimologic asocierea e motivată. Întreaga frescă e strălucită de două stingătoare roșii de incendiu așezate simetric, bine la vedere, în colțuri. La Casa de cultură a raionului Grivița roșie, de scripetele unei marcare pictate, atrîm un difuzor, (frente a vreunui poznag?), iar centrul de greutate spre oare se orientează structura grafică a unei fresce e un glob alb scris cu roșu: „Alarmă”. E un gen de simbioză între pictură și obiect, între artă și uz casnic, un fel de „pop-art” cu totul particular. Creдем că asemenea naivități sînt de netolerat la decoratorii profesioniști ai caselor de cultură. Iar conducerea acestor case, metoștii, participanții la cercuirile de activitate estetică trebuie să concuize pentru a evita asemenea stîngăci.

LUMINĂ ȘI UMBRA ÎN INVENTARUL PLASTIC AL CASELOR DE CULTURĂ

vulpe? (raionul Grivița roșie). Verzi o statuie uriașă; un bărbat ține două ștănguri care filif; din buzunarul de al piept îl iese o cheie franceză; lingă ei o femeie completă și în genunchi (de ce oare?) ține la piept două tomuri cu coapte masive, de cel puțin 500 de file fiecare. Mai trebuie titlu? Autor? (raionul Grivița roșie).

E bine meritat anonimul unora. Ar fi meritată și o expediere rapidă din casa de cultură. Decit surogate de artă mai bine ghivece cu flori.

Industria de clasic

Am văzut în câteva locuri reproduceri sau fotografii ale unor lucrări celebre aparținînd unor pictori notorii și sculptori români. Peste tot au aceleași dimensiuni și sînt îngrămăte la fel. Fiind ele însele „ordonate”, lumea s-a simțit obligată să le și așeze tot atât de ordonat. Așa că dilema e clară: ori niciuna — ori toate la rînd. Altă posibilitate nu e. Așa că le înfîlșești în plutoa- strict alinate, la distanțe perfect egale, ori de-a lungul unei scări (la raionul Nicolae Bălcescu, de pildă) ori față

cultură e necesară o triere, o regrupare și mai ales o nouă plasare a tablourilor. Tablourile stau prin birouri (casa de cultură a raionului), în „coloni” nediferențiate (casa tinerețului), cu rame arhaice și arhaizante, mutilate uneori de timp, fără indicația autorului, fără o selecție valorică, cu numărul de inventar discret sau nu, pictat pe ramă. Prezența și poziția lor este rezultatul întâmplării.

Grija pentru obiectele din inventar a dus la un spirit de conservare absurd. Obiectele de artă sînt simple obiecte cărora trebuie să le găsești un loc — oricare; așa se explică faptul că o statuie blocheză o ușă; că pe o frescă e fixată o săgeată — indicator „Spre club” — că o altă frescă e mascată parțial de niște foto-montaje (raionul 23 August).

E interesant că unele din casele de cultură amintite au cerc plastic, cerc foto — (de pildă, un cerc plastic de valoare are Casa de cultură a raionului 30 Decembrie). Oare nimeni din aceste cercuri artistice nu a sesizat îndiferența pentru lucrările de artă și nevoia unei competente îndrumări estetice? Educația estetică începe doar de aici!

GEORGE CONSTANTIN
Văzînd de NEAGU RĂDULESCU

mărunt, descins din cartiere burghize. C. Brezeanu (Belcredi) păstrîndu-și infatuata înunță nobilă trădează mai discret amestecul de prostie și iene al acestui personaj.

Teatralitatea personalității unui regizor o demonstrează posibilitatea sa de a gîndi în imagini. Spectacolul pretinde materializarea ideilor. O importanță contribuție la plasticizarea necesară spectacolului o are fără îndoială scenograful. Imaginile sale sugerează ideea fără să-i acopere deplin aria evitînd ilustrativismul vulgar. Decorul Sandei Musatescu la piesa lui Pirandello reprezintă o căsuță cu gratii: „Inchisoarea” lui Henric. Pe lângă lipsa de organizare a soluției, dovedită pe

Vedere de la Exploatarea mînteră Lupeni
Foto: VIRGIL ONOIU

PROIECTUL DE LEGE A PENSILOR

INTREBARI SI RASPUNSURI

VADISAN IOAN din Domnii, raionul Zalau, este pensionar din anul 1963...

82 din proiect prevede posibilitatea inscrierii acestora la pensia pentru limita de varsta...

șilor, nu se consideră nejustificată și, deci, nu arage reducerea...

RASPUNS: Dispozițiile noul legi a pensilor vor fi aplicabile numai celor care se vor pensiona după 1 ianuarie 1967...

BARTA GHEORGHE din Făgăraș, întreabă dacă soția sa care a lucrat în perioada 1949-1952...

RASPUNS: Cu incepere de la 1 ianuarie 1967 se vor majora toate pensile pensionarilor...

Potrivit noul legi a pensilor, perioadele în care o persoană a prestat munca în altă calitate decât cea de angajat...

RASPUNS: Potrivit dispozițiilor art. 14 din proiect...

Referitor la situația persoanelor care dovedesc cu acte că au cotizat la fostele asigurări sociale...

Știri interviuri reportaje Știri interviuri repo ZILNIC inter viuri reportaje Știri interviuri reportaje Știri

INFORMAȚII

ACTUALITATEA

In biblioteca centrală din Ploiești

SPORT

ROMANIA - POLONIA 4-3 (2-0)

"OLIMPICI" ÎN DIFICULTATE

Ieri la Ploiești s-a desfășurat partida internațională amicală de fotbal dintre primele reprezentative ale României și Poloniei...

După finalul final al partidei de fotbal de miercuri, de pe „Republic” — o repriză urmărită la lumina reflectoarelor...

noștri să găsească soluțiile tactice adecvate și eficiente cu care să-și impună superioritatea și, în final, să câștige...

cașii și chiar linia de înaintare au preferat jocul lent, ceea ce a dus la înfrângerea și oprirea acțiunilor...

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE HANDBAL FEMININ

ROMANIA NEÎNVINSĂ

Pînă miercuri seara mulți dintre cei prezenți în sala Florescu, după ce au văzut evoluția jucătoarelor noastre...

lui în dobîndirea acestui succes: spectatoarea le-au purtat pe fețe într-o manieră entuziasmată spre victorie...

18.00: Pentru cei mici: Alabastru; Studiu pionierilor; 19.00: Jurnalul de seară...

VINERI 18 NOIEMBRIE 1966

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Eficiența investițiilor începe pe șantier

oameni fără suficientă experiență; 4) neatenția manifestată de constructor față de aprovizionarea cu materiale...

lesne de înțeles oare a fost ritmul de lucru în aceste condiții. Totuși, tovarășii inginer șef a continuat să susțină...

relor adăposturi. Și tot cam așa se pare că vor fi executate lucrările pe care constructorul și le-a planificat pentru luna noiembrie...

„stacată”, după cum reiese din adnotarea proiectului. Iată, așadar, de ce considerăm că într-o atare situație, lucrurile trebuie privite în mod realist...

SENTIMENTUL UTILITAȚII

demina vizitatorilor”. Omul care stă de mai bine de 3 ani în „locurile” aceluia le-a înobilat...

organizate pe plan regional. Comunicări în care nu vorbea despre altceva decât despre unele maladii observate și urmărite în rîndul copiilor din comuna...

intelectuali și le-au propus pentru anul următor. „Mi-am făcut în acest sens chiar și un program de perspectivă amănunțit, mărturie este profesorul Mircea Palaghii...

Intr-un loc sau în altul, într-un loc sau în altul, într-un loc sau în altul, într-un loc sau în altul...

Vizitele delegației

Partidului Comunist Român în R.P. Bulgaria

(Urmare din pag. 1)

să obțină noi succese în activitatea lor.
După vizitarea uzinei de brichetare a cărbunelui cu o capacitate de 800.000 tone pe an, oaspeții s-au oprit la una din unitățile de exploatare la zi a cărbunelui. Din această mină, cu un grad ridicat de mecanizare a lucrărilor, se extrag anual 7,5 milioane tone lignit.
În cursul după-amiezii, delegația română a vizitat uzinele de îngrășăminte azotose de lângă Stara Zagora. Ivan Gavrilov, prim-locțiitor al ministrului pentru chimie și metalurgie, precum și conducătorii și specialiștii ai uzinei, au relatat pe larg despre munca și realizările lor, despre pers-

pectivele de mărire a producției de îngrășăminte necesare agriculturii. Au fost vizitate mai multe secții ale uzinei, care ca și alte unități industriale din această zonă, pun în valoare cărbunelui extras din împrejurimi.
Comitetul regional Stara Zagora al P.C.B. a oferit o masă în cinstea oaspeților români. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a toastat pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre partidele și popoarele celor două țări.
În cursul vizitelor, delegația română a fost însoțită de Ivan Mihailov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.B., și de Hristo Sanov, prim secretar al Comitetului regional Stara Zagora al P.C.B.

Lucrările Congresului P.C. Bulgar

Joi dimineață — în cea de a patra zi a lucrărilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Bulgar — au continuat discuțiile pe marginea raportului C.C. al P.C. Bulgar. Au luat cuvântul Stoian Ghiurov, președintele Consiliului Central al Sindicatelor Bulgare, Pencio Kinev, Erou al Muncii Socialiste, N. Jisev, prim-secretar al Comitetului regional Burgas al P.C.B., muncitoroara Iovanka Gheneva, Zaprjan Iasev prim-secretar al Comitetului regional Smolian al P.C.B., Marin Brezvev, Erou al Muncii Socialiste și ingineria Pipeno Maria.
Congresul a fost salutat apoi de Zahir Abdel Samada, membru al Biroului Politic al C.C.

al Partidului Comunist Sirian, Nazihia El-Edilemi, membru al C.C. al P.C. din Irak, Maurice Oneami, membru al Biroului Politic al C.C. al Mișcării naționale revoluționare din Congo (Brazzaville), Amolli Alpuhama, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Ceylon, Jesus Faria, secretar general al C.C. al P.C. din Venezuela, Zulfi-kar Sabri, membru al Consiliului General al Uniunii socialiste arabe din Republica Arabă Unită, Abdul Samed Kambhas, membru al Biroului Executiv al C.C. al Partidului Popular din Iran, și Mamudu Diara, din partea Uniunii sudaneze din Mali.
Lucrările Congresului continuă.

Sesiunea O. N. U.

Dezbaterile din Adunarea Generală

În cadrul lucrărilor sesiunii plenare ale Adunării Generale a O.N.U. continuă dezbaterile pe marginea propoziției privind respectarea strictă a interdicției folosirii forței sau amenințării cu folosirea forței în relațiile internaționale și a dreptului popoarelor la autodeterminare.
Luând cuvântul în numele delegației române, ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentant permanent al țării noastre la O.N.U., a arătat că „promovarea și dezvoltarea relațiilor pozitive a relațiilor dintre state o constituie respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, fără înmănușări din afară, de a urma calea de dezvoltare care corespunde cel mai bine voinței și intereselor sale fundamentale.”

Subliniind necesitatea interdicției și condamnării folosirii forței în relațiile internaționale, ambasadorul român a remarcat că „Pe plan juridic, aceasta reprezintă o luptă susținută pentru a substitui dreptului forței — forța dreptului, așa cum spunea acum trei decenii eminentul diplomat român Nicolae Titulescu.”
„Dreptul internațional — a declarat în continuare Gheorghe Diaconescu — socotește ilicite orice acțiuni tinzând să împiedice realizarea aspirațiilor și intereselor fundamentale legitime ale popoarelor și orice acțiuni destinate să împiedice cu forța realizarea de către un popor a dreptului său

R. P. MONGOLĂ. Vedere din Ulan Bator

R.F.G.: Alegeri înainte de 1969?

Eventualitatea unor noi alegeri legislative a fost avansată pentru prima dată de anumite cercuri creștin-democrate. Ziarul „Bayern Kurier”, organ al Uniunii creștin-sociale (ramura bavareză a partidului U.C.D.) nu exclude posibilitatea unei reveniri la urne înainte de 1969, în cazul în care nu va putea fi constituită o coaliție guvernamentală solidă.
Referindu-se la criza actuală, ziarul apreciază că lucrul cel mai important este de a „defini o politică adaptată la situație care, să rămână în cadrul principiilor Uniunii creștin-democrate”. „Bayern Kurier” adaugă că „dacă nu va găsi un partener, U.C.D. n-ar trebui să se teamă de organizarea de noi alegeri, în timp util”.
Se amintește cu acest prilej că în urma destrămării coaliției guvernamentale (creștin-

democrații și liber-democrații) Partidul social-democrat a cerut deschis organizarea de noi alegeri.
Sosirea lui Manlio Brosio la Washington
Secretarul general al N.A.T.O., Manlio Brosio, care a sosit la Washington, au avut miercuri o întvedere cu ministrul apărării al S.U.A., Robert McNamara, și cu alte persoane oficiale americane, consacrată examinării diferitelor probleme ale Alianței atlantice. El a declarat că țările membre ale N.A.T.O. nu trebuie să permită ca diferențele financiare existente între ele să compromită menținerea forțelor lor armate în Europa occidentală.
Poziția secretarului general al N.A.T.O. reflectă îngrijorarea provocată în unele cercuri politice occidentale față de disputele dintre Marea Britanie și S.U.A. de o parte și R. F. Germană de de altă parte, în problema costului întinerii forțelor anglo-americane de pe teritoriul vest-german.

Sinucidere evitată

Columbienii au fost pe punctul de a trăi un act politic neobișnuit. Ei au riscat să vadă parlamentul volatilându-se fără obșnuita intervenție a vrecunii junte și fără ca Bogota să răsunе de împușcături. Pur și simplu, parlamentul columbian s-a aflat timp de câteva săptămâni în pragul sinuciderii.
Pentru a funcționa, parlamentul columbian are nevoie de un președinte. Alegerea președintelui trebuie făcută cu o majoritate de două treimi din voturile deputaților. Or, guvernul de coaliție liberal-conservator nu dispune de o asemenea majoritate iar opoziția dispune, practic de dreptul de veto, putând hara drumul oricărei inițiative guvernamentale. Așa se face că la cinci luni după alegerile parlamentare, parlamentul de la Bogota nu și-a alesese președintele. Ultima tentativă, făcută la sfârșitul lui octombrie a furnizat prilejul soldaților cu răni din rândul ambelor tabere. Coaliția guvernamentală a aruncat atunci în arenă arma supremă. A amenințat că deputații ei vor părăsi parlamentul dacă nu se va ajunge la un acord privind desemnarea președintelui. Aceasta ar fi însemnat autodizolvarea Camerei. În fața perspectivei de a-și pierde locurile în parlament, inclusiv tatiemele lor considerabile de membri ai parlamentului, deputații opoziției au „reintrat în ordine”. La 6 noiembrie a fost ales un președinte din rândul partidului conservator.

După cum remarcă vizitii din capitala columbiană „bătălia pentru președinte” n-a suscitat prea mare interes în țară fiind considerată mai degrabă ca o „afacere de familie”. Diferența între coaliția guvernamentală și opoziție este minimă, aproape inexistentă.
Așa stând lucrurile, deznodământul cu împăcarea „inevitei opoziții” apare firesc. Columbienii au scăpat însă ocazia unui spectacol inedit. Dacă disputa din parlamentul de la Bogota n-ar fi fost înșafată, s-ar fi produs un fenomen insolit în istoria politică latino-americană: un parlament care se sinucide.
E. R.

pe scurt

Ministrul de externe al Angliei, George Brown, a declarat miercuri în Camera Comunelor că studiază recomandările privind modificarea legislației britanice cu privire la arestarea, interogarea și detinerea persoanelor așa-zise suspecte din Aden. Aceste recomandări, scrise agenției Reuters, au fost formulate de Roderic Bowen, trimis special de Brown în Aden pentru a examina cauzele nemulțumirilor în legătură cu legislația britanică privind problema detinutilor. Brown a precizat că săptămâna viitoare va face o declarație publică în legătură cu rezultatele cercetărilor întreprinse de Bowen în Aden și eventualele modificări ale legislației britanice.

Luna august a.c. prevede interzicerea mitingurilor, adunărilor și demonstrațiilor cu caracter politic. Adoptarea lui ar însemna investirea președintelui cu puteri aproape nelimitate. În timpul dezbaterilor din parlament, propunerea președintelui a întâmpinat o puternică opoziție din partea unor partide și grupuri politice din Republica Dominicană. Un număr de 26 de deputați și 5 senatori au declarat că vor renunța la mandatele lor dacă proiectul va fi aprobat. Într-o scrisoare adresată președintelui Balaguer, au cerut să fie revizuit proiectul.

La Alger a fost încheiat tratat de înțelegere de stat algerian „Baron” și întreprinderii bulgare „Balkan” și un acord comercial privind comerțul de cărbuni R. P. Bulgaria a un contract de piomb și zinc, minerale de fier și țevi din Algeria.
Ministrul industriei și comerțului al Indiei, Gopinath Ambekar, a primit pe 22 august la New Delhi, ministrul adjunct al industriei și comerțului din R. P. Polonă, care se află în Italia în fruntea unei delegații economice polone.
În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost examinate relațiile economice dintre cele două țări și perspectivele dezvoltării lor îndobândite în domeniul industriei.
În urma tratativelor purtate între delegații reprezentative ale R. P. Ungaria și R. P. Ungaria a fost semnat un acord comercial între cele două țări. R. P. Ungaria este a patra țară socialistă cu care Singapore stabilește relații comerciale.
La 16 noiembrie, delegația comercială ungară a plecat din capitala Singaporei, plecat spre patria.

AUSTRIA. Pe o stradă din Viena

Cuvintarea premierului indian

Indira Gandhi, primul ministru al Indiei a rostit în parlamentul de azi o cuvintare în care a subliniat că fidelitatea națională din strălucita Bihar, Uttar Pradesh și din alte state sunt condamnate la foamete din cauza secetei care a izbucnit în țară.
Potrivit declarației premierului indian, în cadrul sa și aușezând instituția unui nou fond pentru acordarea de ajutoare populației care suferă de pe urma secetei. În legătură cu aceasta ea a chemat populația să participe în acest fond de ajutorare cu mijloace financiare, alimente, medicamente, îmbrăcăminte, materiale de construcție și alte bunuri.

Realizări în industria R.A.U.

În ultimii ani, în sectoarele industriei, bogății miniere și electricitate din R.A.U. au fost realizate 1435 proiecte industriale, iar producția de oțel, încreștată în 1952, deplăpate o jumătate de milion tone anual. Se produce, de asemenea, anual 2.117 automobile, peste 1.000 de camioane, 314 autobuze, 822 tractoare, 500 vagoane de cale ferată. A crescut producția de energie electrică. Astfel, capacitatea centralelor electrice a crescut de la 827.000 k.W. la sfârșitul anului 1959, până la 1.261.000 k.W. în 1968. Prin intrarea în funcțiune a centralelor în curs de construcție, ea va atinge 2.351.000 k.W. în sfârșitul anului, care va avea în 1970 o capacitate de 2.100.000 k.W.
Cel de-al doilea plan de dezvoltare economică (1966-1970) își propune dezvoltarea în continuare a producției industriale. Procentul investițiilor afectate industriei grele și medii, reprezentată de in-

dustria metalurgică, chimică și producția materialelor de construcție, va crește de la 33 la sută, în primul plan cincinal, la 57 la sută — în cel de-al doilea plan de dezvoltare.
În ultimii ani, în sectoarele industriei, bogății miniere și electricitate din R.A.U. au fost realizate 1435 proiecte industriale, iar producția de oțel, încreștată în 1952, deplăpate o jumătate de milion tone anual. Se produce, de asemenea, anual 2.117 automobile, peste 1.000 de camioane, 314 autobuze, 822 tractoare, 500 vagoane de cale ferată. A crescut producția de energie electrică. Astfel, capacitatea centralelor electrice a crescut de la 827.000 k.W. la sfârșitul anului 1959, până la 1.261.000 k.W. în 1968. Prin intrarea în funcțiune a centralelor în curs de construcție, ea va atinge 2.351.000 k.W. în sfârșitul anului, care va avea în 1970 o capacitate de 2.100.000 k.W.
Cel de-al doilea plan de dezvoltare economică (1966-1970) își propune dezvoltarea în continuare a producției industriale. Procentul investițiilor afectate industriei grele și medii, reprezentată de in-

Acțiuni ale patrioților sud-vietnamezi

Joi dimineață, patrioții sud-vietnamezi au continuat operațiunile de hărțuire a forțelor regionale saigoneze staționate la Cai Lay și au atacat trupele situate la 60 km sud-est de capitala sud-vietnameză. Forțele patriotice au provocat inamicului pierderi. Se anunță din Saigon că, capitala provinciei Bien Hoa a fost supusă unui bombardament cu mortiere, care a provocat deurt în rândurile trupelor americano-saigoneze. În provincia Long An, trupele americane, care operează în condiții identice celor din delta fluviului Mekong, au fost atacate de patrioți, suferind pierderi „lejer”. Agențiile de presă semnalează, totodată, că au avut loc lupte la sud-est de Dong Ha, unde ofensiva a fost susținută de un puternic tir de artilerie, precum și la sud-est de Pleiku.
Operațiunile inițiate de trupele comandamentului american din Vietnamul de sud participă, potrivit agenției France Presse, avioane strategice de tip „B-52”, care bombardează regiunile unde se presupune că ar fi concentrate unități ale Frontului Național de Eliberare.
Postul de comandă al unei unități americane de mașini blindate, situat în apropierea plantărilor de la Xuan Loc (40 km nord-est de Saigon), a fost atacat joi noaptea cu focuri de mortiere. Trupele americane au suferit pierderi în oameni și materiale de luptă.

Un nou film despre asasinarea președintelui Kennedy

La Paris a fost prezentat miercuri într-o proiecție particulară un film despre asasinarea președintelui Kennedy menit să dovedească netemeinicia concluziilor Comisiei Warren. Realizat de cineastul american, Emile de Antonio, după cartea avocatului Mark Lane, „Rush to judgment” filmul care are același titlu, este interpretat de agenția France Presse ca fiind o „veritabilă pledoarie” în apărarea lui Lee Oswald, pe care Comisia Warren l-a declarat singurul vinovat de asasinarea președintelui Kennedy.
Primele imagini ale filmului, arată interogatoriul luat lui Lee Oswald în localurile poliției din Dallas, apoi a asasinarea sa de către Jack Ruby, în fața auto-

SECVENȚE JAPONEEZE

Orse cu scut de arțeria de circulație, autobuzul, scaunul de fier și portul suspendat la 90-120 metri deasupra nivelului mării pe o linie de cale ferată, toate acestea sunt elementele care l-au determinat să se ridice împotriva raportului Warren. Astfel sînt înfățișate interviurile numeroșilor martori care contrazic concluziile comisiei. Cea mai mare parte dintre aceștia, nu au fost audiați de comisie. Potrivit autorilor filmului, mărturiile dovedesc următoarele: Oswald n-a fost niciodată un trădător de elită așa cum a fost prezentat, președintele Kennedy și guvernatorul Connolly n-au fost riști de același proiectii particulare la Londra. Săptămîna rittoare al prezenta filmul distribuitorilor americani din New York cu scopul de a încerca să-l introducă în circuitul comercial.

Mitabidul din marșarea portului, unde se transformă apoi în giganti plutitori.
Grupul Mitabidul cuprinde vreo 30 de societăți: 5 șantiere navale, întreprinderi care fabrică de nave comerciale și militare, molare, turbine, frigiere și plină la reactori nucleare și tractoare. Procentul de fier și oțel, în cadrul de azi (în cele cinci laboratoare lucrărează peste 4.000 de cercetători) au ajuns la concluzia că cea mai bună formă a corpului navei trebuie de mare capacitate este aceea asemănătoare cu a bulbului. Forma hidrodinamică adecvată evită scurgerile, rezistența la înaintare.
În călătoria pe care am făcut-o am văzut multe amănunte interesante despre felul cum se desfășoară învățămîntul în această țară. Este foarte adevărat că școlarul japonez este supus unei discipline foarte riguroase care pornește de la învățarea alfabetului. O mare parte din anii petrecuți în școală sînt dedicați activității operații foarte grele deoarece alfabetul presupune o muncă îndelungată, migăloasă, până la asimilarea lui doplînă. Acest lucru reduce din

Pe șantierul naval Hitachi unde se construiesc nave pentru România, cu un tonaj de 25.400 tone

proporția orelor afectate celorlalte materii. Ceea ce este demn de reținut este legătura strînsă care există, deseori, între învățămînt și practica vieții industriale. Am văzut pe marile șantiere din sudul Japoniei școli profesionale cu durata de 6 ani, în care viitorii muncitori, cel care plămădesc navele este de cîntate pe piața muncii, ojelelor renunțate sau tranzitorii,

cel mai înalte ale învățămîntului. A fi student este, de multe ori, un lux pe care unii părinți nu îl pot asigura copiilor lor.
După cum mi-au povestit proșapții mei prietenii japonezi, în rândurile tineretului din Japonia se manifestă două tendințe: unii tineri sînt influențați de modalitățile de viață împrumutate de la yankei. Dar „americanizării” cea mai

monia servirii ceaiului. Meclurile de baseball n-au făcut să dispară publicul pasionat — sute de mii de oameni — care vine să asiste cu interes la tradiționalele lupte de judo, alt de iubite de tinerii japonezi.
O mare parte a tineretului japonez participă, alături de vîrștinici, la lupta pentru pace, împotriva agresiunii americane din Vietnam.
Printre manifestanții ce se revarsă ca niște ape iesite din zăgăz pe arterele ce duc către porturile unde își proiectează escala cîte un submarin atomic american, se găsec numeroși tineri. Ei manifestează cu hotărîre pentru o politică independentă a Japoniei, împotriva agresiilor americane, pentru muncă pașnică, pentru ca tineretea lor să nu fie sacrificată într-un nou flagel mondial.

VIOREL LUPU